

ΠΟΠΑΪ

ΜΗ ΧΑΣΕΤΕ
ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ
« ΠΟΠΑΪ »

Ο άπιδανος, ο θρυλι-
κός ΣΠΑΝΑΚΗΣ, ΤΟ
σιδερόμπατο νου-
τάκι σε νέες κατα-
πληκτικές εξορμήσεις

ΠΟΠΑΪ®

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΤΟΣ Θ ΑΡΙΘ 413 - ΔΡΧ 12-21 ΜΑΪΟΥ 1981

Λυκαθηττού 1γ Αθήναι 135
τηλέφ. 3638842 3602139

Τεχνικά εγκαταστάσεις
Αμαρουσίου - Χαλανδρίου
59. Τηλ. 6819861

Έκδοτης - Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ
Λεωφ. Κοκκινάρ 36
& Παλλάδος - Πολιτεία

ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

Διεύθυνσις συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ
ΚΩΝ/ΝΟΣ Ι. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

Εκδοτρια εταιρεία
Ι.Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ & ΥΙΟΙ Ε.Π.Ε.

Υπεύθυνος τυπογραφείου
Β. Γεωργιάδης
Μεταμορφώσεως 40 - 42

Απαγορεύεται κάθε αναδημοσίευση

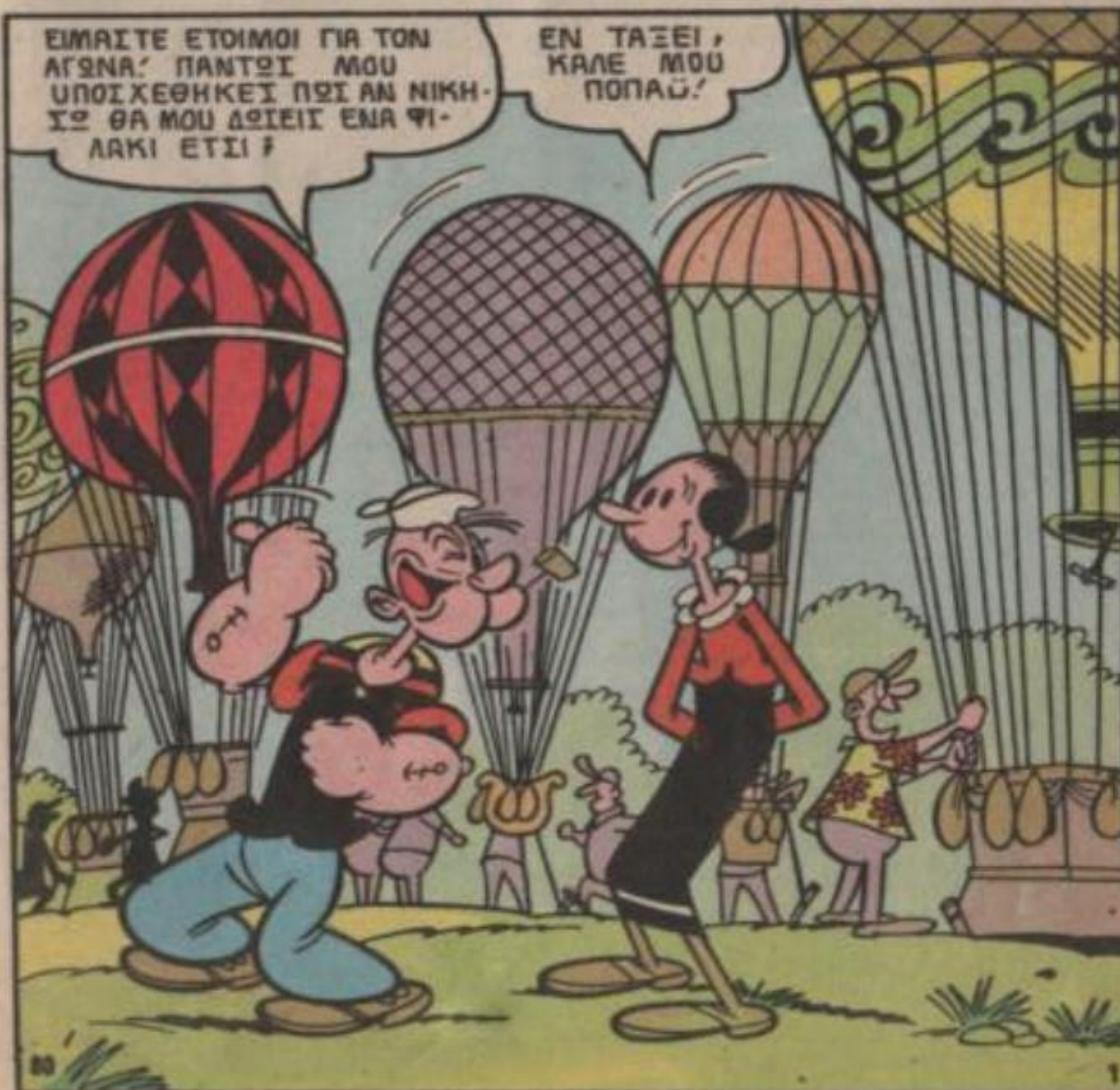
© IPC Magazines Ltd., 1977 - Printed and published in Greece

ΑΓΩΝΑΣ ΜΕ ΜΠΑΛΟΝΙΑ

ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΤΟΙΜΟΙ ΓΙΑ ΤΟΝ
ΑΓΩΝΑ; ΠΑΝΤΟΣ ΜΟΥ
ΥΠΟΧΕΘΗΚΕΙ ΠΩΣ ΑΝ ΝΙΚΗ-
ΣΩ ΘΑ ΜΟΥ ΔΩΣΕΙΣ ΕΝΑ ΦΙ-
ΛΑΚΙ ΕΤΣΙ;

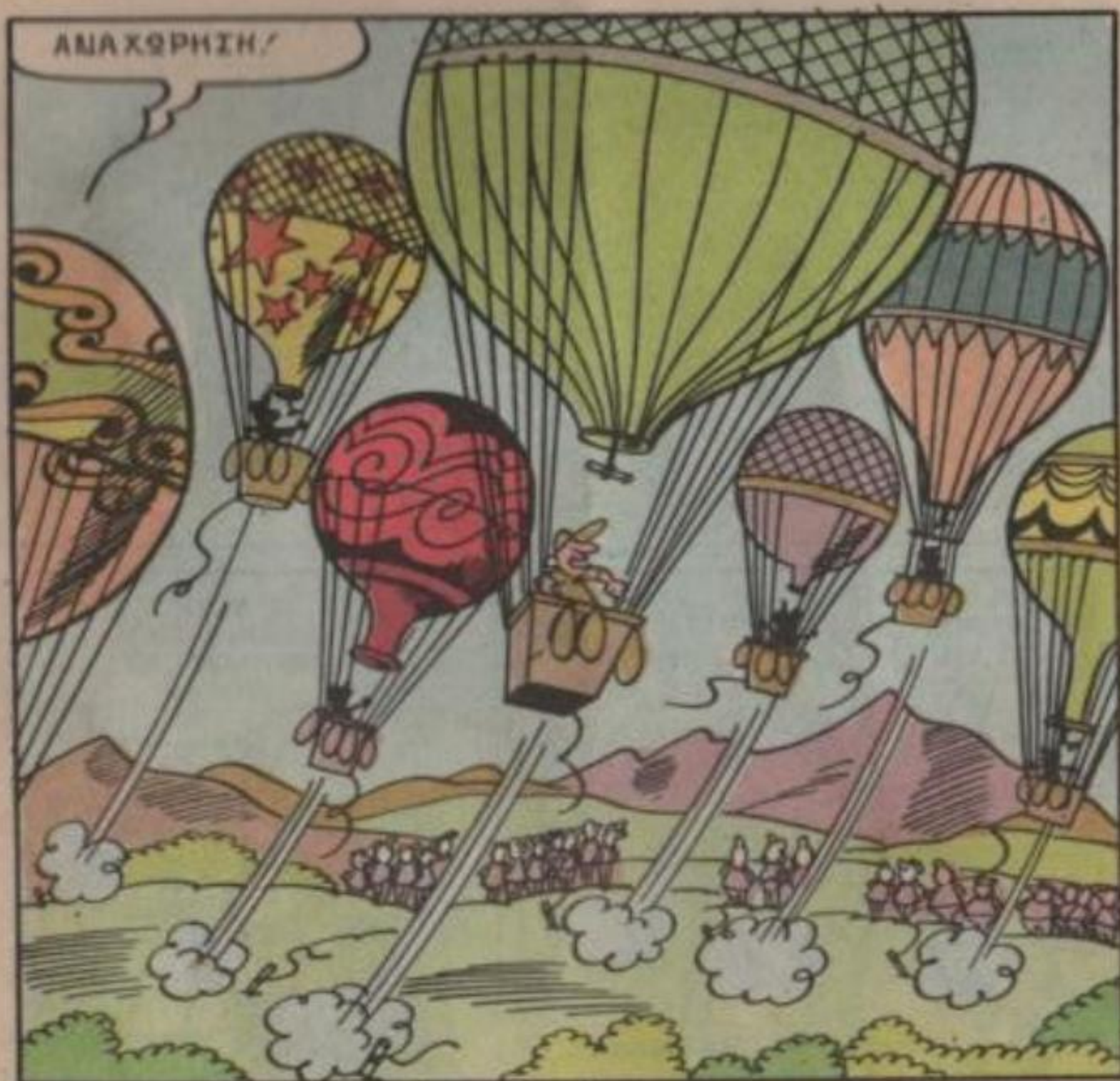
ΕΝ ΤΑΞΕΙ,
ΚΑΛΕ ΜΟΥ
ΠΟΠΑΪ!

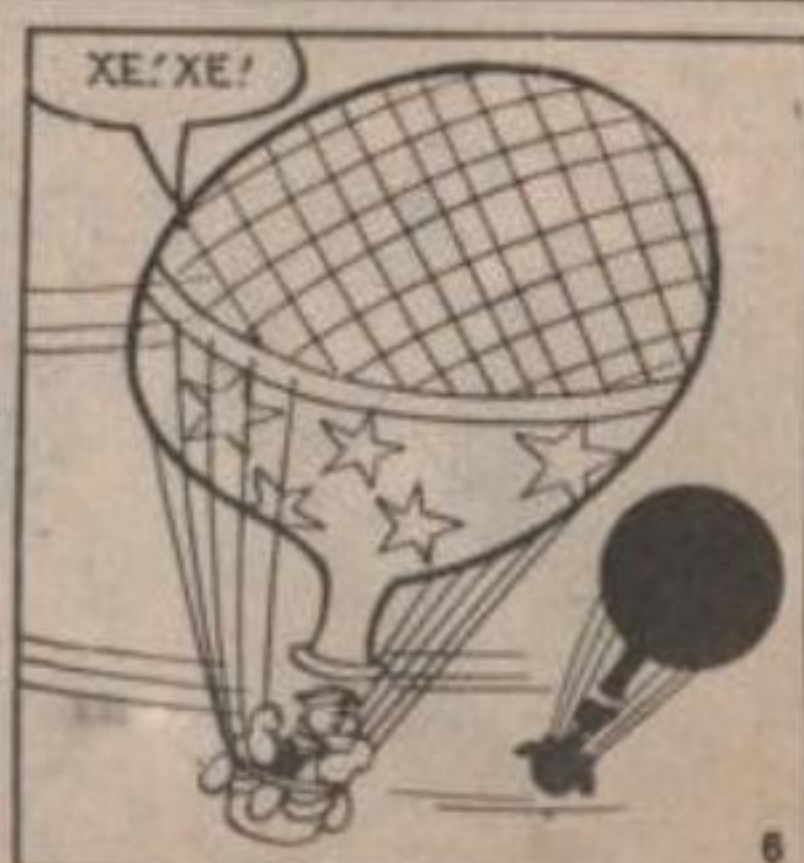

ΜΑ... ΕΙΝΑΙ Η ΟΛΙΒ... ΠΗΓΕ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΔΩΞΕ
ΠΑΝΩ Σ' ΕΝΑ ΔΕΝ-
ΤΡΟ.

ΕΧΩ ΜΙΑ ΙΔΕΑ!

ΒΑ ΤΑ ΚΑΤΑ-
ΦΕΡΟΥΜΕ!

ΟΠΛΑ...
Η ΠΙΟ ΓΛΥΚΙΑ
ΨΑΡΙΑ ΤΗΣ
ΖΩΗΣ ΜΟΥ!

ΝΑ Η ΚΑΛΗ
ΜΟΥ ΟΛΙΒ!

ΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΩ ΝΑ ΒΡΕΙ
ΤΙΣ ΑΙΣΘΗΣΕΙΣ ΤΗΣ!
ΤΩΡΑ ΔΕΝ Μ' ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ
ΠΛΕΟΝ Ο ΑΓΩ-
ΝΑΣ!

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΣ ΣΤΟ ΣΗΜΕΙΟ
ΤΗΣ ΑΦΙΞΗΣ!

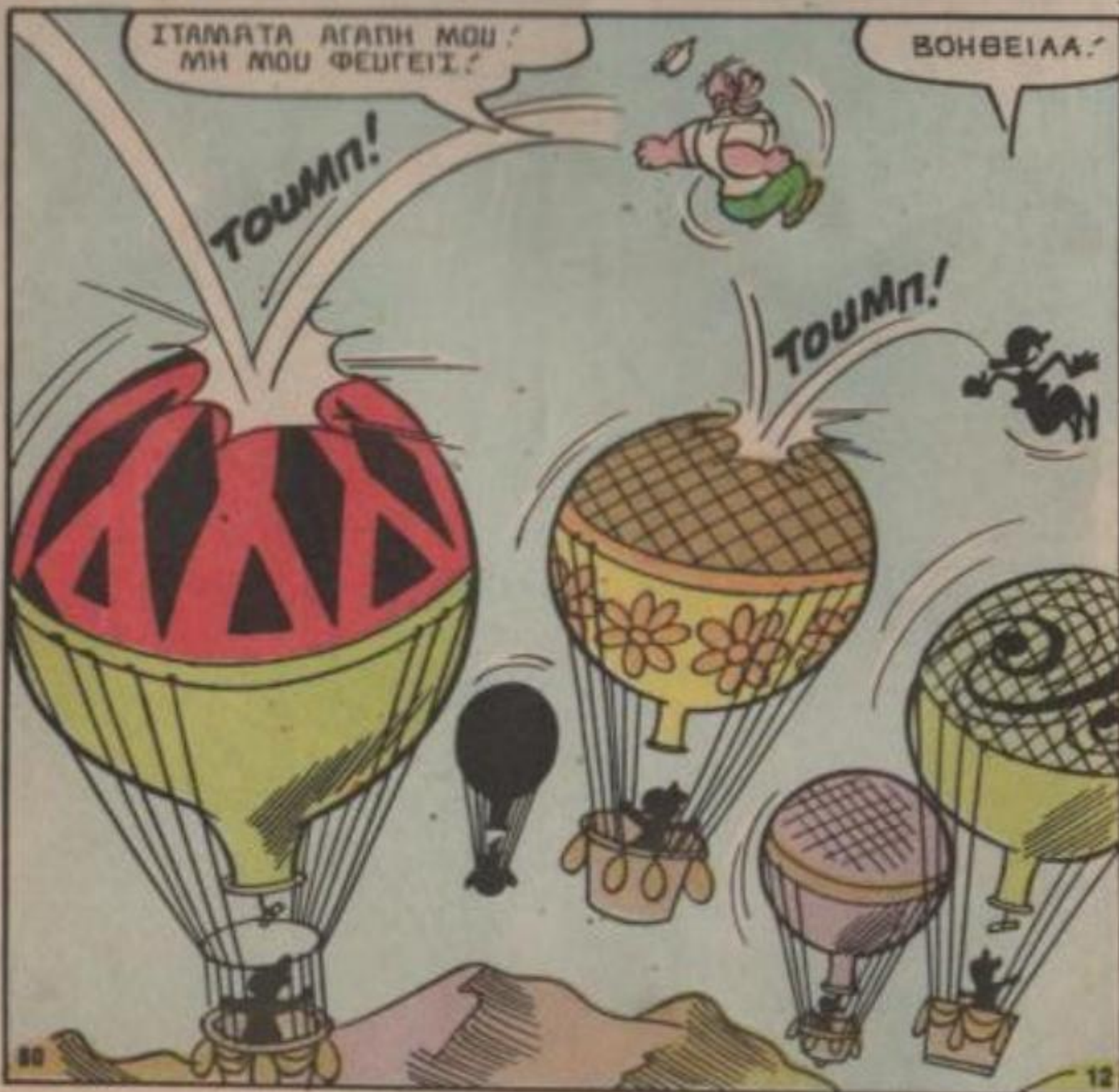
ΒΑ ΚΑΝΩ ΜΕΓΑΛΟ ΚΕΦΙ ΒΛΕΠΟΝ-
ΤΑΙ ΤΗ ΒΟΜΒΑ ΝΑ ΣΚΑΕΙ!

ΜΕ ΤΙ ΠΡΟΠΟΝΕΙΤΑΙ Ο
ΜΠΡΟΥΤΟ, ΓΙΑ ΝΑ ΝΙΚΗ-
ΣΗ ΤΟΝ ΠΟΡΑΝ;
ΕΝΩΣΤΕ ΤΙΣ ΚΟΥΚΙ-
ΔΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ 1 ΜΕΧΡΙ
ΤΟ 55 ΚΑΙ ΘΑ
ΔΗΤΕ...

ΤΕΣΤ

ΜΙΑ ΦΟΡΑ κι' έναν καιρό, ζούσε ένας βασιλιάς που είχε τρεις γιουούς. Όταν ήρθε ο καιρός να παντρευτούνε τα βασιλόπουλα αυτά, τα κάλεσε ο βασιλιάς και τους είπε:

— Παιδιά μου κι' άρχοντόπουλά μου! Καιρός είναι πια και σεις να παντρευτήτε! Σάν διάδοχοί μου, όμως, που θα κυβερνήσετε μία μέρα το άπειραντο τούτο βασίλειο, θα πρέπει να παντρευτήτε τις κοπέλες εκείνες που ταιριάζουν στον καθένα σας. Όλοι οι μάγοι μου και οι σοφοί μου όλον έτούτε τον καιρό, ποί μεγαλώνετε, γι' αυτό το ζήτημα σκεφτόντουσαν. Στο τέλος, όλοι τους, με τη σοφία τους και με τα μαγικά τους, κατώρθωσαν και έφτιαξαν αυτό εδώ το μαγεμένο τόξο κι' αϊτά τα τρία χρυσά μαγεμένα δέλη του. Καθένο από αυτά τα μαγεμένα δέλη, έχει επάνω του γραμμένο το όνομα του καθενός σας, ξεχωριστά. Θα πάρη, λοιπόν, καθένας σας το δέλος που έχει γραμμένο πάνω του το όνομά του, και θα το ρίξη με το μαγικό το τόξο.

«Το δέλος θα πάη πολύ μακριά! Θα περάση πάνω από χώρες και χωριά. Εκεί που θα πέση, όμως, το κάθε δέλος, θα βρή μια όμορφη κοπέλα. Τη κοπέλα αυτή που θα έχη το δέλος σας, θα ψάξη ο καθένας σας να βρή με τη σειρά του κι' αυτήν θα πάρη για γυναίκα του.

✱

Έτσι και έγινε. Παίρνει το δέλος του το πρώτο βασιλόπουλο, το ρίχνει και κείνο πάει και πέφτει στην Πόλη. Ρίχνει ο δεύτερος το δικό του δέλος και κείνο πάει και πέφτει στην Αθήνα. Ρίχνει κι' ο τρίτος το δέλος του και κείνο πάει και πέφτει πάνω σ' ένα δουνό της Σπάρτης, στον Ταύγετο.

Έπειτα, ξεκινούνε και τα

ΤΟ ΜΑΓΕΜΕ- ΝΟ ΤΟΞΟ

τρία παιδιά για να πάνε να βρουνε ποιά κοπέλα είχε μαζέψει το δέλος του καθενός τους.

Φτάνει το πρώτο παιδί στην Πόλη και βλέπει ότι το δέλος του το χρυσό, το είχε πάρει και το είχε φυλάξει μία μικρή βασιλοπούλα. Την βασιλοπούλα λοιπόν, αυτή, πήγε και την ζήτησε από τον πατέρα της και αυτήν παντρεύτηκε. Ξεκινά ο δεύτερος αδελφός και φτάνει στην Αθήνα. Εκεί, μαθαίνει ότι το χρυσό δέλος του το είχε βρή και το είχε φυλάξει μία άρχοντοπούλα, που ήτανε πολύ διαβασμένη και σοφή. Την άρχοντοπούλα, λοιπόν, αυτή της Αθήνας, πήρε το δεύτερο βασιλόπουλο για γυναίκα του.

Ξεκινά και το τρίτο βασιλόπουλο και φτάνει πάνω στον Ταύγετο, το δουνό της Σπάρτης. Ψάχνει από δω ψάχνει από κει και στο τέλος βρίσκει το χρυσό του δέλος να το έχη και να το κρατά στο χέρι της μία μικρή λιονταρίνα.

Τί να κάνη και το μικρότερο βασιλόπουλο, παίρνει για γυναίκα του τη μικρή αυτή λιονταρίνα και την πάει στο παλάτι του πατέρα του. Το βράδυ, όμως, η μικρή αυτή λιονταρίνα, έβγαζε το δέρμα του λιονταριού και γινότανε μία

παντάμορφη κοπέλα. Σάν ξημέρωνε, ξαναφορούσε το δέρμα της και γινότανε πάλι μία μικρή λιονταρίνα. Είχε πη, όμως, στο βασιλόπουλο να μη μορτυρήση πουθενά το μυστικό της αυτό, γιατί τότε θα έφευγε μακριά.

✱

Σε λίγες μέρες, ο βασιλιάς κάλεσε πάλι τους γιουούς του και τους είπε:

— Παιδιά μου, αύριο, θα δεχτώ στην αίθουσα του θρόνου μου τις γυναίκες που παντρευτήκατε, για να τις γνωρίσω κι' εγώ. Εκεί, θα φάμε, και θα πιούμε όλοι μαζί.

Έτσι και έγινε.

Πρώτα πήγαν τα δυο μεγαλύτερα βασιλόπουλα, με τις γυναίκες τους. Στα χέρια τους κρατούσανε πλούσια δώρα για το βασιλιά, που η καθεμιά είχε φέρει από τον τόπο της.

Το τρίτο βασιλόπουλο, όμως, με την λιονταρίνα του, άργούσε να έρθη. Έτσι, όλοι άρχισαν τη γιορτή και το γλέντι.

Σε λίγο, και ενώ όλοι οι άλλοι είχανε αρχίσει να τρώνε ήρθε και η μικρή λιονταρίνα με το μικρότερο βασιλόπουλο. Στάθηκε μπροστά σε όλους και είπε με ανθρώπινη φωνή:

— Να με συμπαθάτε όλοι σας που άργησα, μα εγώ, σαν λιονταρίνα που είμαι, δεν μπορώ να κάτσω να φάω, να πιώ και να γλεντήσω σαν άνθρωπος. Ο άνδρας μου, ως καθήση όσο θέλει, εγώ, όμως, ήλθα για να δώσω μονάχα το δώρο μου, που έφερα για τον πατέρα μας και βασιλιά μας, και θα φύγω πάλι...

Και η μαγεμένη λιονταρίνα, παίρνει ένα κόκκαλο από ένα πιάτο και το προσφέρει για δώρο στον βασιλιά.

Ενώ, όμως, ο βασιλιάς έπιανε με κάποιο δισταγμό και έκπληξι το κόκκαλο, εκείνο έγινε ένα ωραίο βασιλικό σκήπτρο, ολόχρυσο, γεμάτο άπειρα σμαράγδια και διαμάντια, μικρά και, μεγάλα.

Όλοι τα έχασαν. Μα η μικρή λιονταρίνα μίλησε πάλι και είπε:

Πατέρα μου και βασιλιά μου. Το σκήπτρο αυτό που σου έδωσα, είναι μαγεμένο. Τα μόγια για να το φτιάξω, τα έμαθα στην πατρίδα μου. Αυτό το σκήπτρο θα σου δίνη μεγάλη, ατέλειωτη δύναμι. Μπορεί μ' αυτό να νικās όλους τους έχθρικούς στρατούς και τους δαρδάρους που θα έρχονται εναντίον μας. Όλοι οι διάδοχοί σου, όταν θα βασιλεύουν, κρατώντας αυτό το σκήπτρο δεν έχουν να φοβηθούν τίποτα.

Και πριν προλάβουν να συνέλθουν όλοι, έφυγε η μικρή λιονταρίνα, πήγε στο δωμάτιό της, έβγαλε το λιονταρίσιο δέρμα της, φόρεσε ένα απλό, μα όμορφο φόρεμα και πήγε και πάλι στη γιορτή, σαν μία όμορφη και άγνωστη κοπέλα. Έκατσε δίπλα στον άντρα της και όλοι απόρησαν πολύ, αλλά δεν είπαν τίποτα.

Το τρίτο βασιλόπουλο καμαρώνε για την όμορφη της γυναίκας του, μα δεν μπορούσε να πη σε κανέναν ποιά ήταν, πώς και τί.

Βρήκε, όμως, εύκαιρία, σε μια στιγμή που δεν τον πρόσεχε κανένας και έφυγε από το τραπέζι, πήγε στο δωμάτιο

της γυναίκας του, βρήκε εκεί το λιονταρίσιο της δέρμα, το πέταξε στη φωτιά και το έκαψε. Έπειτα ξαναγύρισε στην γιορτή και είπε σε όλους:

Η κοπέλα αυτή, με το απλό κι' όμορφο φόρεμα, είναι η γυναίκα μου και όχι η μικρή λιονταρίνα που είδατε προηγουμένως. Μα στη γυναίκα μου τούτη, άρέσει όλη μέρα να φορά το λιονταρίσιο δέρμα της. Τώρα, όμως, πετάχτηκα στο δωμάτιό της και το δέρμα αυτό το έκαψα στη φωτιά, για να μη το ξαναδρῇ και το ξαναφορέση.

Όλοι ευχαριστήθηκαν από τα λόγια του. Μόνο η γυναίκα του τού είπε:

— Σου είχα πη να μη πῆς

1ο βράδυ, έβγαζε το δέρμα της λεονταρίνας και γινόταν μια όμορφη κοπέλα.

σέ κανέναν το μυστικό αυτό, γιατί θα έφευγα. Φεύγω, λοιπόν, τώρα, και για να με βρης, θα λύσεις τέσσερα ζευγάρια σιδερένια παπούτσια.

Κι' άμέσως, η γυναίκα του έγινε ένα λευκό περιστέρι και πέταξε μακριά.

✱

Άμέσως τότε, το μικρότερο βασιλοπούλο έφτιαξε τέσσερα σιδερένια παπούτσια και άρχισε να γυρεύει τη γυναίκα του μέσα σε έρημιές και σκοτεινιές. Τέσσερα χρόνια κράτησε αυτό και στο τέλος, μόλις έλυσε και το τέταρτο σιδερένιο ζευγάρι παπούτσια, την βρήκε να κάθεται πάνω σ' μια ψηλή ραχούλα και να παίζει τη φλογέρα της.

Έπεσε με κλαμάτα σ'ήν

άγκαλιά της και της ζήτησε να τον συγχωρέσει. Συγκινημένη, η βασιλοπούλα, από την τόση του αγάπη, τον συγχώρεσε και γύρισαν στον τόπο τους. Βασίλεψαν χρόνια και χρόνια και πέρασαν αυτοί καλά κι' έμεις καλύτερα.

• •

ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

ΣΛΟΥΡΠ!

ΧΜΜ... ΠΟΙΟΣ ΞΕΡΕΙ ΤΙ ΝΟΥΣΤΙΜΙΑ ΘΑ ΤΗΝ ΕΧΕΙ ΑΥΤΟ ΤΟ ΣΑΝΤΟΥ-ΤΙΣ; ΠΟΥ ΚΑΤΑΒΡΟΧΘΙΖΕΙ Ο ΕΡΓΑΤΗΣ!...

ΣΕ ΠΕΝΤΕ ΛΕΠΤΑ, ΑΦΟΥ ΔΕΝ
ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΜΙΑ ΖΗΜΙΑ, ΟΛΑ ΘΑ'ΝΑΙ
ΕΝ ΤΑΞΕΙ!

ΕΝ ΤΑΞΕΙ ΚΑΙ Η ΜΗ-
ΧΑΝΗ!

ΚΛΑΝΚ!

ΕΜ... ΑΥΤΟ ΤΟ
ΠΙΣΤΟΝΙ ΠΕΡΙ-
ΣΕΦΕ!

ΩΩΩΧ!

Ο ΠΟΠΑΪ ΕΧΕΙ ΚΑ-
ΘΥΣΤΕΡΗΣΕΙ ΜΙΣΗ
ΩΡΑ!

ΕΙΝΑΙ Η ΠΕΜΠΤΗ ΦΟΡΑ
ΠΟΥ ΤΟΥ ΤΗΛΕΦΩΝΩ! ΔΕΝ
ΑΠΑΝΤΑ ΚΑΘΟΛΟΥ!

ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΝΑ ΠΑΩ ΝΑ ΔΩ
ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ!...

ΜΙΑ ΣΤΙΓΜΗ! ΕΙΣΑΙ ΣΙΓΟΥΡΟΣ
ΠΩΣ ΞΕΡΕΙΣ ΑΠΟ ΑΥΤΟΚΙ-
ΝΗΤΑ?

ΕΙΝΑΙ Η ΕΔΙΚΟΤΗΤΑ ΜΟΥ ΦΙ-
ΛΕ!

ΕΤΟΙΜΟ! ΜΠΟ-
ΡΕΙΣ ΝΑ ΦΥ-
ΓΕΙΣ!

ΑΜΦΙΒΑΛ-
ΛΩ ΠΟΛΥ!

ΚΙ'ΟΜΩΣ
ΔΕΝ ΦΕΥΓΕΙ!

ΕΙ-Π! ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ
ΔΥΝΑΤΟΝ!

ΕΙ! ΔΕΝ ΒΑΛΑ-
ΜΕ ΒΕΝΖΙΝΗ!

ΤΙ ΑΦΗΡΗ-
ΜΑΔΑ!

ΝΑ ΓΕΜΙΣΕΙΤΟ
ΤΕΠΟΖΙΤΟ!

ΕΙΣΤΕ ΚΙ' ΟΙ ΔΥΟ ΑΝΟΗΤΟΙ; ΚΙ' ΕΓΩ ΔΕΝ ΘΕΛΩ ΑΝΟΗΤΟΥΣ ΝΑ ΜΕ ΖΥΝΟΔΕΥΟΥΝ!

ΟΥΛΗ! ΜΑ...

ΟΤΑΝ ΚΑΝΕΙΣ ΚΑΛΕΙ ΕΝΑ ΜΟΡΙΤΣΙ ΓΙΑ ΕΣΩ, ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΠΙΘΥΜΙΕΣ ΤΟΥ!

ΜΑ ΕΜΕΙΣ...

ΕΣΕΙΣ ΕΙΣΤΕ ΑΠΕΝΤΑΡΟΙ! ΤΟ ΧΕΡΙ ΣΤΗΝ ΤΣΙΠΗ ΔΕΝ ΘΑ ΤΟ ΒΑΛΕΤΕ, ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΕΧΕΤΕ...

ΕΓΩ ΕΧΩ 20 ΔΟΛΛΑΡΙΑ!

ΕΓΩ 30!

ΠΟΥΑ! ΜΑ... ΟΥΤΕ ΓΙΑ ΜΠΟΥΡΑ ΔΕΝ ΦΤΑΝΟΥΝ ΑΥΤΑ!

ΜΠΛΟΥΜΠ!

ΚΙ' ΟΜΩΣ ΕΓΩ ΘΑ ΠΡΟΤΙΜΟΥΝΑ ΑΥΤΟΝ ΠΟΥ ΘΑ ΜΟΥ ΑΠΟΔΕΙΞΕΙ ΠΟΙΟ ΑΞΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΣΤΟ ΝΑ ΕΞΟΙΚΟΝΟΜΕΙ ΧΡΗΜΑΤΑ!

ΕΓΩ!

ΟΧΙ, ΕΓΩ!

ΘΑ ΣΟΥ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΞΩ ΑΜΕΣΩΣ!

ΑΙ ΜΕΤΡΗΣΟΥΜΕ ΛΟΙΠΟΝ!

ΣΕ ΛΙΓΟ ΘΑ ΔΕΙ Η ΟΛΙΒ ΕΝΑ ΜΑΤΙΣΟ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΑ!

ΛΙΜΑΝΙ

ΕΙΜΑΙ ΑΚΟΜΑ Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΨΑΡΑΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ!

ΚΑΙ ΜΕ ΛΙΓΟ ΣΠΑΝΑΚΙ ΟΛΑ ΑΛΛΑΖΟΥΝ...

ΕΤΟΙΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΨΑΡΙΑ!

ΧΕ! ΧΕ! ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΟΡΑΔΙ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΟΤΙ ΠΡΕΠΕΙ!

ΑΛΕ! ΖΗΤΩ ΟΙ ΓΡΟΒΙΕΣ ΜΟΥ!

Ο ΜΠΡΟΥΤΟ ΗΡΘΕ ΠΡΩΤΟΣ,
ΓΙ' ΑΥΤΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΔΙΑΛΕΓΩ
ΓΙΑ ΚΑΒΑΛΛΙΕΡΟ
ΜΟΥ!

ΧΕ' ΧΕ'!

ΣΜΑΚ

ΦΟΡΕΙΣ ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟ ΦΟΡΕ-
ΜΑ ΣΟΥ; ΘΑ ΒΓΟΥΜΕ ΤΩΡΑ
ΑΜΕΙΩΣ!

ΔΕΝ ΘΑ
ΑΡΓΗΣΩ!

ΠΑΜΕ Ν' ΑΠΟΛΑΥΣΤΟΥΜΕ ΕΜΕΙΣ
ΜΕ ΤΑ ΠΛΟΥΤΗ ΜΑΣ!

ΜΠΛΟΥΜΠ! ΜΑ ΠΩΙ ΤΑ ΚΑΤΑ-
ΦΕΡΕ ΚΙ' ΕΞΟΙΚΟΝΟΜΗΣΕ ΤΟΣΑ
ΧΡΗΜΑΤΑ!

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΞΑΦΑΝΙΣΤΩ ΑΠΟ ΤΟ
ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΗΣ ΓΗΣ! ΓΙΑ ΣΚΕΦΤΕΙΤΕ!
Ο ΜΠΡΟΥΤΟ ΠΙΟ ΑΞΙΟΣ ΑΠΟ ΜΕΝΑ!

ΜΙΑ ΣΤΙΓΜΗ! ΊΣΟΙ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΝΑΣ
ΤΡΟΠΟΣ ΓΙΑ ΝΑ ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΣΩ
ΤΑ 100.000 ΔΟΛΑΡΙΑ!

ΜΑ ΒΕΒΑΙΑ! ΘΑ ΔΟΚΙΜΑ-
ΣΩ ΤΗΝ ΤΥΧΗ ΜΟΥ ΣΤΟ ΚΑ-
ΖΙΝΟ!

ΠΑΜΕ ΣΤΟ ΚΑΖΙΝΟ;
ΤΙ ΛΕΙ ΚΙ' ΕΣΥ
ΜΠΡΟΥΤΟ;

ΕΧΕΙΣ ΔΙΚΙΟ! ΠΟ-
ΛΥ ΩΡΑΙΑ ΙΔΕΑ!

ΧΕ' ΧΕ' Η ΤΥΧΗ ΕΙΝΑΙ
ΜΑΖΙ ΜΑΣ!

ΜΑ... ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΙΣ!

500... ΣΤΟ ΜΑΥΡΟ!

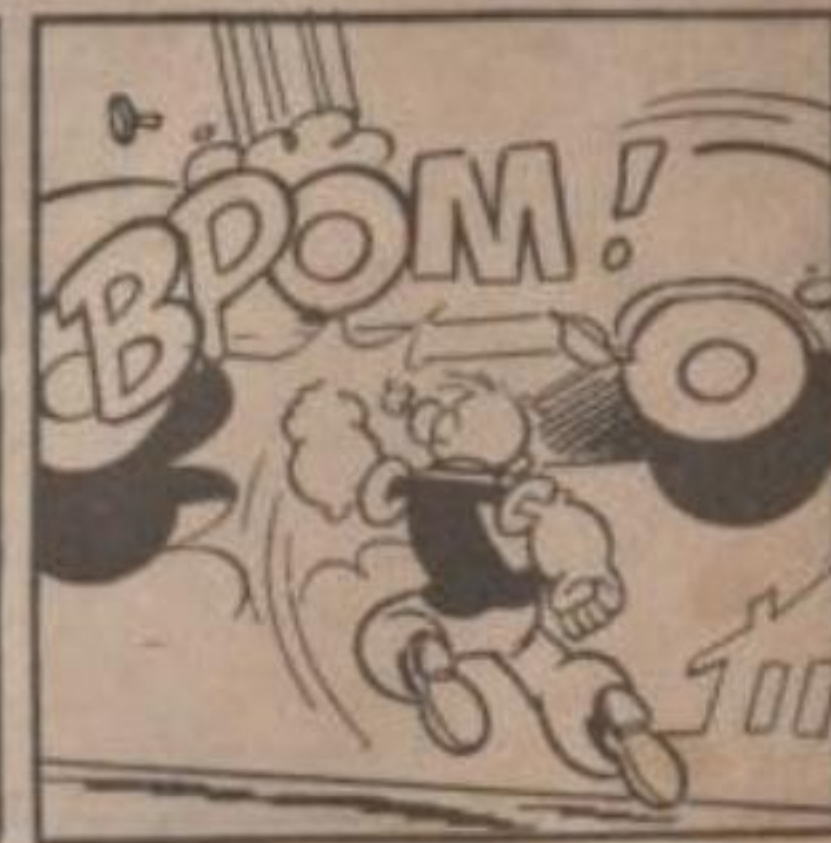
Ω!

RIEN VA PLUS! LES
JEUX SONT FAITS!

Τὰ ζῶα ἄλλοτε...

Μία φορά κι' ἔνιν καιρό, μπορούσε ὁ κάθε ἄνθρωπος νὰ βασανίζη... ἄσασάνιστα τὰ ζῶα.

ΣΤΗΝ ὄρχαία Ρώμη, ἦταν τὸ σίμα τῶν λιονταριῶν, πού ἐσοῦνκε θύελλα χειροκροτημάτων καὶ ἐσθηνε τὴν δίψα τοῦ «κοινοῦ» γιὰ σκληρότητα. Στὴν Μεσαιωνικὴ Εὐρώπη, ἦταν τὸ αἷμα τῶν χοίρων, τῶν σκυλιῶν, τῶν γατιῶν καὶ τῶν ταύρων, πού ικανοποιούσε τὰ σκληρὰ ἐνστικτὰ τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Κι' οἱ δίκες, πού ο' αὐτὲς καταδίκαιζαν σὲ μαρτυρικὸ θάνατο κάποιο ζῶο, γιὰ κάποιο τοῦ «ἐγκλήμα», ἦταν κάτι πάρα πάνω ἀπὸ συνήθισμένο θέαμα. Ἕνα θέαμα, πού ικανοποιούσε τὴν ἀπὸνθρωπὴ σκληρότητα, στὶς περιόδους πού ὁ μαρτυρικὸς θάνατος κάποιοι θύματος τῶν ἱεροεξεταστῶν, δὲν ἔφτανε γιὰ νὰ ικανοποιήσῃ τὴν ἀνάγκη πού ἐνοιώθε ὁ ἀνθρώπος ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, γιὰ «συγκλονιστικὰ» θεάματα.

Κι' ὅμως, παρ' ὅλο πού σήμερον διαβάζουμε μὲ τρόμο καὶ φρίκη, τοὺς φοβεροὺς ἀγῶνες τῶν «μονομάχων» τῆς ὄρχαιας Ρώμης — εἴτε μετοξὺ τους, εἴτε ἀνάμεσα σὲ μονομάχο καὶ κάποιο «θηρίο», πού ἀποτελοῦσε γι' ἀγαπημένο θέαμα πατρικίων καὶ λαοῦ, τῆς ἐνδοξοῦς αὐτῆς αὐτοκρατορίας — κι' ἄκόμα μὲ τρόμο κι' ἀπῆχθεια μαθαίνουμε γιὰ τὰ φοβερά βασανιστήρια, πού ο' αὐτὰ ὑπέβαλλαν τοὺς ὑποπτοὺς γιὰ μαγεία, τὸν Μεσαίωνα. Παρ' ὅλο αὐτὰ, λοιπόν, ἡ σκληρότητα τοῦ ἀνθρώπου γιὰ τὸν ἀνθρώπο καὶ πιά πολὺ ἄκόμα ἡ σκληρότητα τοῦ ἀνθρώπου ἐναντίον τῶν ζώων, δὲν εἶναι κάτι πού θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε, ὅτι ἀποτελεῖ μιά βλῆθερὴ ἀνάμνησι τοῦ παρελθόντος. Κι' ἀπόδειξις τοῦ φοβεροῦ αὐτοῦ στιγμῆτος γιὰ τὸν πολιτισμὸ, εἶναι τὸ γεγονός ὅτι χρειάζεται — καὶ σήμερον ἄκόμα — νὰ ὑπάρχῃ μιά αὐστηρὴ νομοθεσία, πού νὰ προστατεύῃ

τὰ ζῶα — καὶ τὰ παιδιὰ — ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινη... ἀπανθρωπιά καὶ σκληρότητα.

Κι' ὅμως, παρ' ὅλην τὴν ὕπαρξιν αὐτῆς τῆς νομοθεσίας, δὲν περνᾷ χρόνος πού νὰ μὴν ἐπιβληθοῦν πρόστιμα, φυλακίσεις ἄλλοις, γιὰ σκληρὴ συμπεριφορὰ ἀνθρώπων(;) ἐναντίον ζώων. Κι' ὅσο γιὰ τὰ βασανιστήρια, εἶναι προτιμότερο νὰ μὴν μιλήσουμε.

Κι' ὅλα αὐτὰ, χωρὶς ν' ἀνοφέρουμε τίς τουρνομαχίες...

Ὅμως, θὰ πρέπει νὰ κόνουμε μιά διαφοροποίησι ἀνάμεσα στὴ σύγχρονη ἐποχὴ καὶ τὸ παρελθόν. Μιά διαφοροποίησι, πού εἶναι πρὸς τὴν σημερινὴν ἀνθρώπου. Στὸ παρελθόν, κανένας σχεδὸν δὲν σκοπιζόταν γιὰ τὰ βασανιστήρια πού ο' αὐτὰ ὑπέβαλλε ὁ ἀνθρώπος τὰ ζῶα. Σήμερα, ἀντίθετα, τὰ θύματα πού ὑποβάλλουν τὰ ζῶα σὲ βασανιστήρια ἢ καὶ πού ἀπλῶς τοὺς φέρονται μὲ σκληρότητα, ἀποτελοῦν τὴν μειοψηφία.

Ὅστόσο, γιὰ νὰ φτάσουμε σ' αὐτὸ τὸ ἐπίπεδο — πού μάλιστα δημιουργήσε μιά μορφή «αλόγκων» — καὶ πού σύμφωνα μ' αὐτὸ, ὁ «πολιτισμὸς» τοῦ ἀνθρώπου μετριέται ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ γιὰ τὰ ζῶα, χρειάστηκε νὰ περάσουν αἰῶνες καὶ νὰ κινητοποιηθοῦν, μὲ ἀληθινὰ ἀειδόλογη δραστηριότητα, μερικὰ ἄτομα πού ἐξῆσαν τὸν 18ο καὶ 19ο αἰῶνα.

Καὶ στὸ πόνθεον αὐτὸ, τῶν ἀτόμων πού θυσίασαν ἀλόκληρο τὸν βίο τους γιὰ νὰ πολυμήσουν τὴν σκληρότητα, ὑπάρχουν μερικὲς φυσιογνωμίες ἐντελῶς ἐξχωριστές, ὅπως λ.χ. συγγραφεὶς τῆς ὁλκῆς τοῦ Μιτλάιν καὶ τοῦ Κάουμπερ (ἐξῆσαν κι' οἱ δύο τὸν 18ον αἰῶνα) ἢ τοῦ περιφημοῦ γελοιογράφου τῆς 19ῆς αἰῆς ἡ

ποχής, που όφειρώσε όλη του την τέχνη στο σκίτσάρισμα γελοιογραφιών με θέμα πάντα την αποράδεκτη σκληρότητα του ανθρώπου έναντι των ζώων.

Χαρακτηριστικό μάλιστα της δυσχερείας που αντιμετώπιζαν οι ζωόφιλοι για να επιβάλλουν τις απόψεις τους, είναι το ακόλουθο γεγονός, που συνέβη το 1789.

Ένας ζωόφιλος δικηγόρος — που μάλιστα ήταν και «Λόρδος Καγκελάριος» εκείνη την εποχή — περπατούσε στους δρόμους Χάμπατεντ Χιλθ, όταν είδε κάποιον άμαξολάτη να κτυπά με αφάνταστη σκληρότητα το αλόγο του. Πλησίασε και ρώτησε γιατί κτυπούσε τόσο πολύ το αλόγο, που έδειχνε έτοιμο θάνατο. Κι' ο άμαξολάτης έκνευρισε τον απάντησε: «— Δικό μου είναι, ό,τι θέλω το κάνω». Τότε ο λόρδος Έρακιν έξεμάνη. Και του έδειξε το μπαμπούλι του, ρωτώντας τον: «— Και το μπαμπούλι δικό μου είναι, θέλεις να το χρησιμοποιήσω όπως έσύ χρησιμοποιείς το μαστιγίο στο αλόγο σου;» «— Τόλμησε», ήταν η απάντησις του άμαξολάτη. Κι' ο Έρακιν τόλμησε,

για να βρεθεί την άλλη μέρα στο δικαστήριο. Και τότε, για πρώτη φορά — χάρις στ' όνομα του Έρακιν και την θέσι του — θεοπίστηκε ο πρώτος νόμος για την προστασία των ζώων από την σκληρότητα του ανθρώπου.

Φυσικά, χρειάστηκε να περάσουν αρκετές δεκαετίες για να δημιουργηθούν οι διάφορες εταιρίες προστασίας ζώων. Και χάρις στην επιμονή αυτών των ζωοφίλων, άρχισαν να ψηφίζονται νόμοι για την προστασία των ζώων. Χρειάστηκε να περάσουν ακόμα πιο πολλές δεκαετίες για ν' απαγορευθούν οι διάφορες κοκκορομαχίες, οι κυνομαχίες και γενικά όλα εκείνα τα θεάματα, που ενθουσίαζαν τους «σπόρτσμεν» του πρόσφατου παρελθόντος...

Όμως, όσο κι' αν το πολιτιστικό μας επίπεδο ανέβηκε, όσο κι' αν η πλειονότητα των ανθρώπων καταδικάζει την σκληρότητα έναντι των ζώων, υπάρχουν ακόμα πολλοί που εξακολουθούν να φέρωνται με μία προσβλητική, για την ανθρώπινη ύπαστασι, σκληρότητα στα ζώα.

— Μήπως είδατε ένα σφυρί;

— Κάνε γρήγορα, Άγηςάλαε, πριν μου τελώσουν όλα τα σπέρτα!

— Μου είχατε πει πως είναι άθραυστο!...

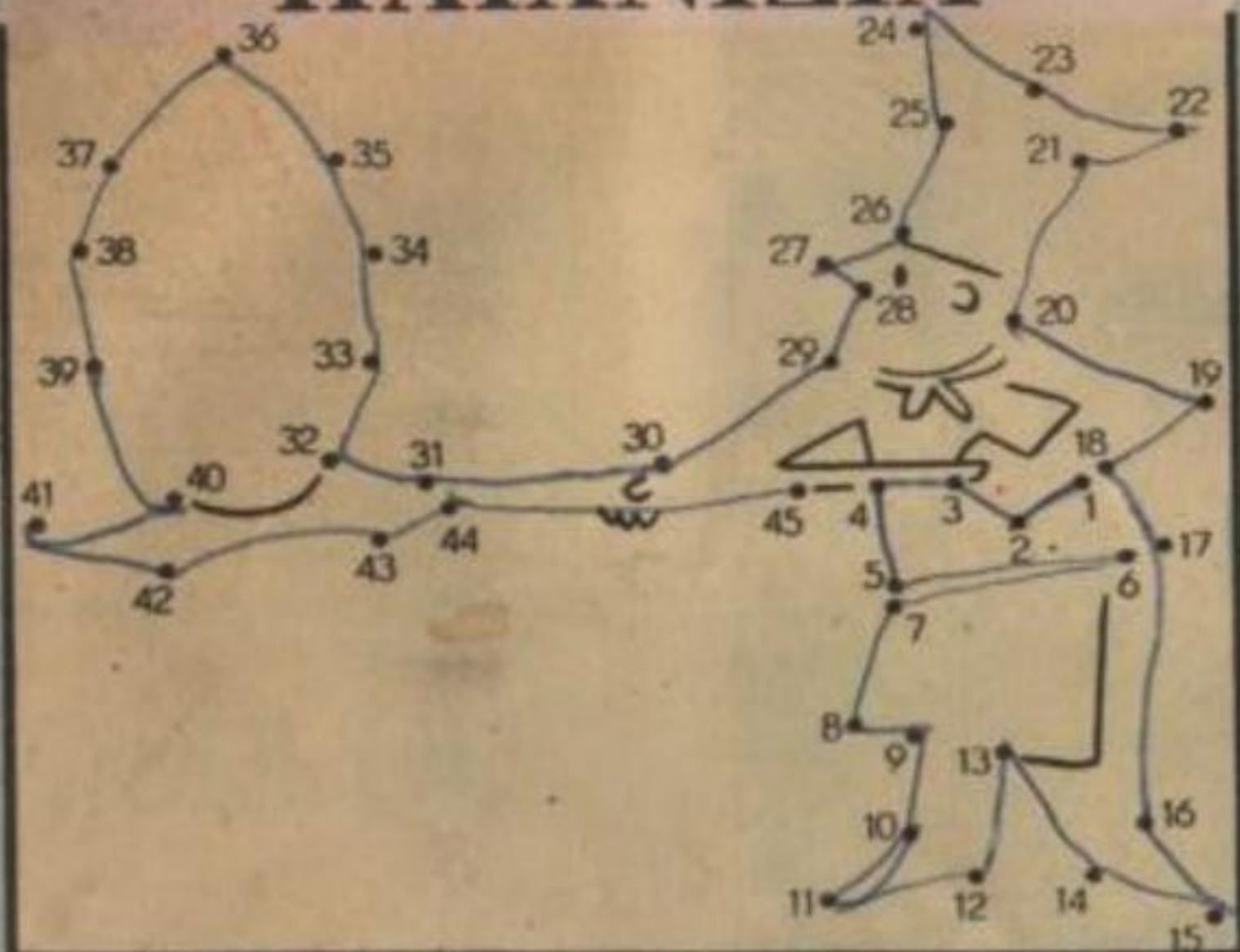
ΧΙΟΥΜΟΡ

— Κύριε Βαρώνες, ο κύριος με τη μαύρη μάσκα σάς παρακαλεί να τον δεχθείτε!

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

Θά έχετε μόνοι σας τή λύση του παιχνιδιού, αν ενώσετε, κατ' αριθμητική σειρά, με τὸ μολύβι σας τοὺς ἀριθμοὺς ποὺ ὑπάρχουν σ' αὐτὸ τὸ τετράγωνο.

ΨΕΥΤΙ- ΚΗ ΑΛΛΕΡΓΙΑ

ΞΗΜΕΡΩΣΕ ΚΙ' Ο ΓΚΡΙΣΣΙΝΟ ΞΥΠΝΑ
ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΤΟΥ...

Α. ΏΡΑΙΑ ΠΟΥ
ΝΙΩΘΩ!

Ζητείστε τα από
οδη τα περιπτερα

Ο... ΘΡΥΛΙΚΟΣ

ΜΠΑΤΚΕ

ΜΠΑΝΝΥ

και η παρέα του!

Σ' ΕΝΑ ΝΕΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ